

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
К.бр.61/15
Београд
ул.Катанићева бр.15

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Зорана Ђорђевића, председника већа, судије Зорице Вељић, члана већа и судија поротника Светислава Ђинђића, Десанке Драгићевић и Горане Тинтор, чланова већа, са записничаром Јеленом Радовановић, у кривичном поступку против оптуженог Радана Урошевића, због кривичног дела тешко убиство у покушају из чл.114 ст.1 тач.1 КЗ у вези чл.30 КЗ, по оптужници Вишег јавног тужилаштва у Београду Кто.бр.33/15 од 11.02.2015. године, након главног претреса одржаног у присуству заменика вишег јавног тужиоца Јасмине Пауновић, оптуженог са браниоцем адв.Миодрагом Секулићем и пуномоћника оштећене адв.Слободана Голубовића, једногласно је донео дана 14.11.2017. године, а дана 22.11.2017. године, објавио следећу

ПРЕСУДУ

Оптужени Радан Урошевић,

КРИВ ЈЕ

што је:

Током ноћи између 17.01. и 18.01.2015. године, у Београду, у Батајници, у ул. [REDACTED] са умишљајем покушао да лиши живота на свиреп начин своју супругу - оштећену [REDACTED] при чему је био свестан противправности свог дела и хтео његово извршење и то тако што је након свађе и физичког насртја на оштећену, иста напустила стан у ком је живела са њим у ул. [REDACTED] и отишла до стана у ком јој живе деца, у намери да побегне и избегне даљи сукоб са њим, за које време оптужени одлази до оближње бензинске пумпе "Кнез петрол" где у 23,57 часова

купује бензин у већој флаши воде, у количини од 5,750 литара, долази до стана на наведеној адреси, у зграду улази тако што му улазна врата зграде отвара [REDACTED], који се враћао из шетње, након чега одлази до стана на II спрату, у ком се налазила оштећена, где звони, а потом удара по вратима стана услед чега му оштећена отвара врата да би је након краће расправе полио бензином из флаше, а на њено питање "Шта то радиш човече?" одговорио "Ја ћу отићи у затвор, а ти ћеш горети у паклу!", након чега упаљачем пали бензин којим је полио оштећену, услед чега пламен захвата тело оштећене, која је на тај начин задобила тешке телесне повреде опасне по живот у виду физичких (термичких) повреда – опекотина мешовитог типа, претежно дубоког IIb и III степена и то косматог дела главе, лица, леве половине врата, предње стране грудног коша, леђа, рамена и обе руке (изузев шака), на раменима и надлактицама, распространетих на око 45 % површине тела, услед чега је трепела болове најјачег интензитета, у рангу неподношљивих с тим да је смрт оштећене отклонења пружањем помоћи од стране комшије [REDACTED] који је угасио ватру са њеног тела и правовременим и адекватним медицинским забрињавањем, док је оптужени користећи пометњу побегао са лица места,

- чиме је извршио кривично дело тешко убиство у покушају из чл.114 ст.1 тач.1 КЗ у вези чл.30 КЗ,

па га суд применом напред наведених законских одредби уз даљу примену одредби чл.4, 42, 45, 54 и чл.63 КЗ

ОСУЂУЈЕ

на казну затвора у трајању од 10 (десет) година, у коју му се урачунива време које је провео у притвору почев од 18.01.2015. године, када је лишен слободе па до упућивања у завод за извршење кривичних санкција.

На основу одредбе чл.258 ст.4 ЗКП оштећена [REDACTED] се упућује на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Оптужени се у целости ослобађа дужности плаћања трошкова кривичног поступка те исти падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Више јавно тужилаштво је оптужницом Кто.бр.33/15 од 11.02.2015. године, оптуженом Радану Урошевићу ставило на терет извршење кривичног дела тешко убиство у покушају из чл.114 ст.1 тач.1 КЗ у вези чл.30 КЗ.

Оптужени Радан Урошевић, саслушан у истражном поступку 19.01.2015. године, изјавио је да је четири године у браку са [REDACTED] са којом је живео у ул. [REDACTED]. Навео је да је пре критичног догађаја свој аутомобил позајмио пријатељу који му је када је вратио аутомобил рекао да аутомобил не може да упали тако да је 17.01.2015. године, након што је довезао аутомобил до куће, свратио до стана у ул. [REDACTED] у ком је била његова супруга. По доласку у тај стан затекао је како седи код [REDACTED] у крилу. [REDACTED] зна из виђења. Рекао јој је да [REDACTED] не жели више да види и да је она "дроља" након чега је изашао из стана и отишао својој кући где је почeo да пије. Супруга се са послом вратила у вечерњим часовима и почела

да га убеђује да није добро видео и да она нема ништа са [REDACTED]. То га је повредило тако да ју је зграбио за руку и одвео код [REDACTED] кући рекавши му да настави да живи да њом када је већ успео да им "растури брак". Ту су се "мало посвађали", [REDACTED] га је тукао. Објаснио је да га је [REDACTED] ударио песницом, да је он од тог удараца пао и да је [REDACTED] онда наставио да га шутира. [REDACTED] је све то посматрала. Након тога изашао је из стана и негде око 24 часа отишао до бензинске пумпе "Кнез Петрол", где је купио 5 л бензина који је носио у флаши за воду. Након бензинске пумпе отишао је до стана у ком живе синови његове супруге, у ком је и она била. У вези са изнетим објаснио је да су се догађај из стана и његов одлазак на бензинску пумпу свеукупно трајали око 30-ак минута. Није имао кључ од те зграде тако да му је врата отворио комшија који је улазио у зграду. Отишао је до стана који се налази на другом спрату, са намером да са супругом поприча о тренутној ситуацији. Супруга му је отворила врата одмах након што је позвонио. Објаснио је да је био под дејством алкохола јер је претходно пио ракију, мисли да је попио више од пола литре ракије, а да претходно ништа није јeo. Покушао је да разговара са супругом међутим она га је и даље убеђивала да између [REDACTED] и ње нема ничега, што га је посебно погодило јер хтео да "буде луд у њеним очима" и да верује тако да је само отворио флашу са бензином и "мало на њу баџио на доњи део тренерке". Не зна како му се у том тренутку упаљач нашао у рукама, он "је упалио и она је букнула". Навео је да је покушао да је угаси тако да је и он задобио повреде десне шаке. Супруга је тада почела да бежи од њега, вриштала је и звала помоћ, изашла је на ходник зграде где је и даље плакала, а он је у паници истрчао из зграде тако што је разбио стакло улазних врата зграде. Након тога отишао је кући и сачекао полицију која је дошла након сат-сат ипо. Изјавио је да му је жао и да се каје због тога што је урадио као и да се то сигурно не би десило да може да врати време. Поводом питања браниоца навео је да је током брака са [REDACTED] углавном он кувао и спремао, да је она радила у ћевабџиници и да је углавном радила ноћу. Даље је навео да је између њих често долазило до свађа и расправа због њених "дружења са другим људима", нарочито са [REDACTED]. Скретао јој је пажњу да се не дружи и не виђа са [REDACTED] тако да га је [REDACTED] неколико пута напуштала и одлазила код деце. На питање браниоца да појасни "дружење", оптужени је одговорио да никада није видео да га је супруга преварила или да му није јасно шта ће уodata жена у крилу другог мушкарца. Навео је даље да су његова осећања иста као и првог дана када је упознао и да је не би оженио да је није волео. Критичном приликом су га понеле емоције, "све му се скупило". На главном претресу од 28.07.2015. године, оптужени је изјавио да је био пијан и да због тога не може да прецизно да процени колико времена је прошло од момента када је [REDACTED] срео у ходнику и критичног догађаја, можда је прошло 45 минута или сат времена. Навео је да мисли да је [REDACTED] срео око 23,00 часа, да је након тога отишао кући да се умије, да је код куће наставио да пије, да је након тога отишао да купи гориво и да је после тога отишао код [REDACTED]. Даље је навео да је тог дана пио од јутра и да мисли да је попио пола литре ракије, можда и мало више од тога. Иначе тога дана малтене ништа није јeo. Код [REDACTED] је дошао у намери да спасе брак, хтео је да јој каже да могу да спасу брак уколико му се извини и престане да се виђа са [REDACTED]. [REDACTED] је на те његове речи почела да вришти, хистерише и да га вређа. Та њихова конверзација трајала је 5-10 минута након чега му је "пао мрак на очи" и изгубио је контролу над собом. Узео је кантицу са бензином која је сталаја поред њега и полио је. Навео је да не може да објасни како му се након тога упаљач нашао у руци, страстивени је пушач, тако да је "вероватно реч о навици". Поводом питања заменика јавног тужиоца, изјавио је да је бензин купио јер није имао бензина у ауту. На питање браниоца одговорио је да када је извадио упаљач није имао намеру да запали [REDACTED] доњи део тренерке, а ни да запали цигарету. На главном претресу од 29.03.2016. године, оптужени је изјавио да жели да дода да критичном приликом није имао намеру да убије своју супругу односно да није хтео ни да је повреди да би на питања браниоца одговорио да бензин није купио да би запалио своју жену већ да га је купио јер му је ауто остао без горива. Навео је наиме да је

претходно позајмио ауто колегиници [REDACTED] да би отишла до "Метроа", да се њој ауто тамо покварио и да је преко ноћи остао на паркингу код "Метроа" и да га је након тога са колегом чијег имена и презима се не сећа, одшлепао до свог стана у ул. [REDACTED]. Тада је схватио да ауто није могао да упали јер је остао без горива. Гориво је отишао да купи некде око поноћи. По гориво је отишао јер је био пијан, хтео је мало да разбистри мисли и зато је изашао напоље по гориво. Када је дошао код супруге поново су се посвађали и на крају је "попрскао" тим бензином у дневној соби. Та свађа је била бурна, она му је свашта рекла, изнервирао се. Не зна како му се након тога нашао упаљач у руци, дугогодишњи је пушач. Није спорно да је он запалио тај бензин или не може да објасни ни зашто ни како је то урадио. Када је видео да је она буканула одмах је покушао да јој помогне, голим рукама је покушао да угаси пламен на њеном телу. Ваљда зато што ју је "ударао по ватри" [REDACTED] је помислила да хоће да је нападне тако да је почела да вришти и истрчала је из стана у ходник. У ходнику је сустигао и покушавао да угаси ватру на њој да би у том тренутку приметио како се отварају врата суседног стана што га је уплашило, тако да је једноставно стрчао низ степенице. Стакло на улазним вратима зграде поломио је када је покушавао да изађе из зграде. Од тог гашења ватре задобио је опекотине по шакама. Када је ухапшен одведен је на лекарски преглед и на превијање тако да су те његове повреде констатоване. Иначе полиција га је водила и на снимање главе јер свему томе је претходила туча између [REDACTED] љубавника и њега, који га је претукао, о чему такође постоји лекарска документација. Те ноћи је био потпуно ван себе. Када је дошао кући и смирио се мало, схватио је шта је урадио тако да је решио да се убије. Узео је продужни кабл, једну од жица је обавио себи око руке након чега је планирао да утикач тог кабла укључи у струју, односно већ га је прикључио. У том тренутку наишао је његов млађи кум који је схватио шта покушава да уради, тако да га је ухватио за руку и рекао му да све то батали или да укључи струју и да убије и њега и себе. Због тога је одустао од самоубиства. Поводом питања председника већа навео је да не може да објасни како му је поред свих проблема са супругом уопште паљо на памет да иде да купи бензин за аутомобил. Тврди да бензин није купио са намером да запали супругу. Такође је навео да је супругу тада затекао по први пут са тим [REDACTED] и то у стану у [REDACTED]. Пре тога је сумњао да је она са [REDACTED] у вези јер је једном звао са терена и она му је рекла да је у [REDACTED] у њиховом стану. Иначе [REDACTED] није њихов кућни пријатељ, он га не познаје. Стан у ул. [REDACTED] удаљен је око 1 km од стана у ул. [REDACTED], у ком су њих двоје живели. Поводом питања председника већа зашто са бензином није право отишао да свог стана, оптужени је изјавио да је на путу до пумпе морао да прође поред стана у ком је била његова супруга. Одговарајући на питања заменика јавног тужиоца оптужени је изјавио да не може да објасни како му се упаљач нашао у руци и како је дошло до паљења бензина.

Заменик вишег јавног тужиоца Јасмина Пауновић је у завршној речи у свему остала при наводима подигнуте оптужнице наводећи да сматра да је током главног претреса утврђено да је оптужени извршио кривично дело тешког убиства код ког свирепост, као облик извршења, произлази из два основа. Један основ се манифестије у патњи и боловима, које је оштећена проживљавала, о чему најбоље сведочи допуна налаза и мишљења вештака др Ирине Дамјањук, која наводи да је оштећена трепела болове најјачег интензитета, у рангу неподношљивих. Други основ, по ставу тужилаштва, манифестије су у безосећајности и безобзирности оптуженог који након свађе са супругом, одлази до бензинске пумпе, купује балон од 5 l бензина, долази до стана деце своје супруге у који је побегла, чека мирно да се отворе улазна врата у зграду и звони на врата стана, након чега улази у стан и са речима да ће оштећена бити у паклу, а он у затвору, цео балон бензина полива на њу и пали упаљач. Његова безосећајност и безобзирност се ту не завршавају, већ након њеног јецаја и јаука од болова, он се окреће и одлази, као да претходно ништа није урадио. Тужилаштво сматра да су у

конкретном случају испуњени сви субјективни и објективни елементи кривичног дела које му је стављено на терет и при томе на страни оптуженог не види ни једну олакшавајућу околност, па чак ни његову неосуђиваност јер се ради о најтежем облику извршења кривичног дела те је у том смислу по ставу тужилаштва његова ранија неосуђиваност ирелевантна.

Адвокат Слободан Голубовић, пуномоћник оштећене, придружио се наводима завршне речи јавног тужиоца и истакао имовинскоправни захтев у износу од 12.000.000,00 динара.

Адвокат Миодраг Секулић, бранилац оптуженог, истакао је да оспорава правну квалификацију кривичног дела које је његовом брањенику стављено на терет. Одбрана стоји на становишту да се у радњама оптуженог стичу елементи кривичног дела тешка телесна повреда из чл.121 ст.2 КЗ, узевши у обзир телесне повреде као и последице проистекле из овог догађаја. Бранилац је даље истакао да је за постојање покушаја кривичног дела тешко убиство, "неопходно постојање субјективног елемента – виност" у односу на то кривично дело, које у конкретном случају не постоји. Његов брањеник је кривично дело извршио у стању неурачунљивости, у које је сам себе довео – *actiones liberae in causa*, што не може представљати основ за његово ослобађање од кривичне одговорности али би требало узети у обзир при избору врсте и висине кривичне санкције. Даље је истакао да околности пок којима је оптужени извршио кривично дело и психичко стање у ком се налазио, указују да је у тренутку покушаја извршења кривичног дела, исти био у стању изузетне раздражености, да је том приликом био преоптерећен сумњом да га супруга вара и под очигледним дејством велике количине алкохола и да је зато урадио нешто што ни један човек у нормалном стању не би учинио. Сматра да је у питању стицај несрећних околности, које су код његовог брањеника, проузроковале бурне емоције, које су у једном тренутку довеле до тога да оптужени изврши кривично дело, чијих последица је постао свестан тек након извршења истог. Суд треба да има у виду да умишљај оптуженог није био усмерен на лишавање живота већ да је трагичан догађај последица алкохолисаности, непромишљености, беса и раздражености, до које је дошло и због батина које је оптужени добио од особе, за коју је сумњао да је у вези са његовом супругом, што је за њега представљало посебно понижење. Да је његов умишљај био усмерен на лишење живота његове тадашње супруге, он би започету радњу извршења довршио обзиром да оптуженог никакав спољни фактор није спречио да доврши кривично дело, напротив он је, чим се освестио и схватио шта се десило, покушао да спречи наступање последице тј.покушао да угаси ватру и том приликом задобио опекотине на рукама. У прилог тог става, да код оптуженог није постојао умишљај усмерен на лишење живота, говори и чињеница да је супругу полио мањом количином бензина што је и оштећена потврдила својом изјавом у истрази дана 20.01.2017. године, коју је оповргла током главног претреса. Даље је истакао да је оптужени током кривичног поступка показао кајање и жаљење због тога што је урадио у вези са чим је истакао да оптужени за својих 53 године живота никада није био кажњаван ни прекрајно ни кривично, да никада није привођен и да никада није имао никакве проблеме са законом. Оптужени је особа која у суштини није склона криминогеном понашању, а у конкретном случају ради се о тзв.злочину из страсти, у сваком случају не при здравој памети и пуној свести. Даље је навео да се у чињеничном опису оптужнице наводе детаљи који нису утврђени током трајања поступка односно да је оптужени физички насрнуо на оштећену као и околност да је насиљно покушао да уђе у стан у ком се налазила оштећена. Неспорно је да је оптужени покушао да спречи последице дела које је извршио и да је након догађаја покушао себи да одузме живот, о чему је сведочио кум оптуженог. Узимајући у обзир све изнете околности, одбрана сматра да би у конкретном случају била адекватна казна затвора у трајању времена које је оптужени провео у притвору.

Оптуђени Радан Урошевић се придружио наводима завршиле речи свог браниоца и додао да се искрено каје наводећи да му је страшно жао што се све то десило али да и даље тврди да није имао намеру да убије своју тадашњу супругу јер да је то хтео да уради имао је прилике то да уради у свом стану на разне начине.

Суд је у доказном поступку на главном претресу саслушао оптуђеног и испитао сведока-оштећену [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и судског вештака др Ирину Дамјањук и на сагласан предлог странака извршио увид у следеће писмене доказе: извештај из КЕ за оптуђеног, извештај о форензичком прегледу лица места Одељења за оперативну криминалистичку технику УКП ПУ за град Београд бр.уписника Д 605/15 од 18.01.2015. године са припадајућом фотодокументацијом, записник о физичкохемијском вештачењу НКТЦ-а бр.234-601/15 од 19.01.2015. године, медицинску документацију оптуђеног из КЦС од 18.01.2015. године, рачун "Кнез Петрол" пумле у Батајници од 17.01.2015. године, налаз и мишљење судског вештака др Ратка Ковачевића од 02.02.2015. године, налаз и мишљење Биолошког факултета Универзитета у Београду (бр.протокола К7469) од 18.03.2015. године, основни и допунски налаз и мишљење судског вештака др Ирине Дамјањук од 18.06.2016. године и 26.10.2017. године, а на основу чл.388 ст.4 ЗКП извршио увид у искате сведока [REDACTED] и судског вештака др Ратка Ковачевића, оба са записника о главном претресу од 28.07.2015. године, те је оценом доказа у складу са чл.16 ЗКП утврдио чињенично стање као у изреци пресуде.

Из извештаја о форензичком прегледу лица места Одељења за оперативну криминалистичку технику УКП ПУ за град Београд бр.уписника Д 605/15 од 18.01.2015. године са припадајућом фотодокументацијом, коју чини 19 фотографија, утврђено је да је на лицу места у стану бр. [REDACTED] у ул. [REDACTED] у Земуну, током трајања увиђаја од 01,20 до 03,40 часова, утврђено следеће:

- унутар стана затечена су оштећења настала услед дејства пожара с тим да је у потпуности изгорео кревет у дневној соби која се налази десно од улазних врата стана, те други делови намештаја и зидови који су оштећени услед дејства ватре – foto.бр.5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 и 16,
- на поду дневне собе, право од врата, затечена је провидна ПВЦ боца са ручком, без затварача, запремине 6 l, са налепницом плаве боје и натписом "Rosca", у којој је затечено око 2 l непознате провидна супстанца у течном стању – foto.бр.8, за коју је физичкохемијским вештачењем НКТЦ-а бр.234-601/15 од 19.01.2015. године, утврђено присуство лако запаљиве материје – бензина. Такође, из налаза и мишљења Биолошког факултета у Београду (бр.протокола К7469) од 18.03.2015. године, утврђено је да се анализом бриса са ПВЦ ручке предметне боце, утврђено је да су алели који одговарају алелима из неспориог ДНК профила оптуђеног, уочени у ДНК профилу предметног узорка са ручке, уз недостатак понеке варијанте, те је с тога вероватноћа доприноса оптуђеног наведеном узорку износи LR=632 (4 доприносионаца) тако да се оптуђени не може искључити као доприносилац предметног трага,
- друге просторије у стану затечене су огарављене и задимљене, без физичких оштећења – foto.бр.1, 18 и 19,
- на улазним вратима зграде затечено је поломљено доње стакло – foto.бр.1-3.

Из рачуна "Кнез Петрол" пумпе у Батајници од 17.01.2015. године, утврђено је да је у 23,57 часова купљено 5,750 l горива "Evto BMB 95" по цени од 125,90 динара по литру, односно по укупној цени од 723,93 динара.

Из налаза и мишљења НКТЦ-а бр.234-587/15 од 26.02.2015. године, који су дати након иницијалног прегледа лица места стана бр. [] у ул. [] (двособан стан, површине око 50 квм), а након тога и детаљним прегледом опожареног дела стана (који је приказан на достављеној фотодокументацији), утврђено је да се сагледавањем свих трагова дејства пожара, закључује да је пожар настао у дневној соби, на ивици каучка, на страни која је ближа прозору (фото.бр.7). Такође је утврђено да прегледом центра пожара нису пронађени стабилни извори енергије који би могли узроковати пожар (не постоле електрични проводници, електрични уређаји, грејна тела и сл.) с тим да је даље утврђено да изузетно висок степен оштећења у центру пожара уз минимална оштећења околног простора указује на бурно, односно брзо горење каучка и дела текиха, што је карактеристично за присуство лако запаљивих материја – поспецивача горења те је с тога изнет закључак да је пожар инициран отвореним пламеном или ужареним предметом уз могуће присуство лако запаљивих супстанци. На главном претресу од 30.01.2017. године, испред НКТЦ-а испитиан је Зоран Ђорђевић који је дао налаз и мишљење од 26.02.2015. године, при ком је у целости остао. Поводом питања браниоца да ли вештак обзиром на локације најтежих опекотина, може да се изјасни по којим деловима тела оштећене је бензин разливен односно просут, Ђорђевић је навео да о наведеној околности не може да се изјасни обзиром да се бави физичкомхемијом, која се као наука бави анализом састава одређених материја.

Из палаза и мишљења судског вештака др Ратка Ковачевића од 02.02.2015. године, утврђено је да је оптужени Радан Урошевић особа просечних интелектуалних способности са емоционално нестабилном структуром личности, навикнута на употребу алкохола или без развоја токсикоманске зависности. Личност оптуженог, према мишљењу вештака, карактерише слаба интеграција структурних садржаја, наглашена емоционална лабилност, низак праг на стресове и импулсивно реаговање у конфликтним ситуацијама. Такође, оптужени показује елементе нарцизма, негативизма и зависности али те карактерне црте нису дубоко фиксиране и променљивог су интензитета. Оптуженог даље карактерише слаба контрола емоција, склоност ка симбиотском везивању за друге особе и превелика очекивања од других. На плану понашања оптужени се презентује као коректна и социјабилна особа међутим, због слабе контроле сопствених емоција, оптужени у конфликтним ситуацијама реагује импулсивно. Такве непримерене реакције, нарочито су могуће у алкохолисаним стањима када, иначе, слаби контрола рационалног понашања. Даље је констатовано да код оптуженог није утврђено постојање душевне болести, душевне заосталости нити привременог душевног поремећаја. Вештак такође закључује да је оптужени у време извршења кривичног дела које му је стављено на терет, био у стању једноставне алкохолне опијености и у стању повишене емоционалне напетости која није имала квалитет афекта тако да у коначном закључује да су његове способности схватања значаја дела, као и његове могућности управљања поступцима, биле смањене до степена битног или не и битно. На главном претресу од 28.07.2015. године, судски вештак др Ратко Ковачевић и Зорана Филиповић изјавили су да у свему остају при писаном налазу и мишљењу поновивши да је оптужени био у стању једноставне алкохолне опијености у време извршења кривичног дела које му је стављено на терет, да нису могли да утврде степен алкохолисаности јер нису располагали лабораторијским налазом о алкохолемији али да су искључили абнормалну алкохолну опијеност типа компликованог или патолошког пијанства, која имају сасвим другачије клиничке слике.

Из налаза и мишљења судског вештака др Ирине Дамјањук од 18.06.2016. године, утврђено је следеће:

- I да је оштећена [REDACTED] дана 18.01.2015. године, задобила физичке (термичке) повреде – опекотине мешовитог типа, претежно дубоког IIb и III степена и то: косматог дела главе, лица, леве половине врата, предње стране грудног коша, леђа, рамена и обе руке (изузев шака) – најтеже на горњем делу грудног коша, на раменима и надлактицама, распрострањених на око 45 % површине тела.
- II Ове повреде, опекотине претежно дубоког IIb и III степена, настале су дејством суве топлоте високе температуре, односно директним дејством пламена са запаљене одеће на коју је, према подацима из списка, претходно била изливена, а онда и запаљена, лако запаљива и испарљива течност – акцептерант (бензин),
- III Повреде које је критичном приликом задобила оштећена, у виду опекотина претежно дубоког IIb и III степена око 45 % површине тела, у моменту наношења, представљале су тешку телесну повреду опасну по живот, а смртни исход је отклонjen правовременим, интензивним и исцрпним лечењем према правилима медицинске струке и науке.
- IV Из расположиве медицинске документације види се да су код оптуженог Радана Урошевића констатоване механичке повреде и то по једна нагњечина коже у левом јагодичном пределу и у пределу корена носа, праћена лаком болном осетљивошћу и отоком носне пирамиде (што је констатовано у извештају лекара специјалисте КЦС од 18.01.2015. године), без прелома костију и без других повреда главе, као и једна физичка (термичка) повреда у виду опекотина обе шаке I и IIa и b степена, око 0,5 % површине тела.
- V Предметне механичке повреде код оптуженог, на основу њихове локализације, изгледа и међусобног положаја, настале су најмање једнократним директним дејством тупине механичког оруђа, а могле су настати између осталог и најмање једним ударцем отвореном шаком или песницом. Физичка повреда у виду опекотина шака – 0,5 % површине тела, I и II степена, настале су дејством високе температуре – пламена, који је захватио његове шаке, могуће приликом просипања и паљења упаљачем лако испарљиве и запаљиве течности – бензина, када се мања количина пролила и на његове шаке но не може се искључити ни могућност да су опекотине настале приликом покушаја гашења пламена који је захватио оштећену мада је, с обзиром на распоред опекотина на надланицама (а не на длану) та могућност мање вероватна. Описане механичке повреде и физичке повреде оптуженог, у време наношења, појединачно и скупа процењене, представљале су лаку телесну повреду.

На главном претресу од 01.11.2016. године, судски вештак др Ирина Дамјањук у свему је остала при датом налазу и мишљењу од 18.06.2016. године. Поводом питања одбране да појасни закључак изнет у V ставу налаза и мишљења о степену вероватноће механизма настанка физичке повреде оптуженог, судски вештак је објаснила да је инстиктивна реакција човека који покушава да угаси пламен, притискање дланом шаке, а како су код оптуженог опекотине биле лоциране на кожи надланене стране шака, а не на кожи самог длане, то је изнела закључак као у V ставу свог налаза и мишљења. На питање браниоца да се изјасни колики временски период изложености пламену је потребан да би настале опекотине у

степену који је констатован код оптуженог, вештак је објаснила да је за настанак опекотине I степена довољно да кожа буде изложена температури од 40° С у неком релативно дужем временском периоду, за шта као пример може да послужи чињеница да након неколико сати сунчања кожа изгори. Када су пак у питању опекотине II степена за њих је довољно да кожа буде изложена температури од преко 70° С. Како се сагоревањем бензинских испарења ослобађа температура која достиже неколико стотина степени Целзијуса, то сматра да је за настанак опекотина II степена довољан и најкраћи контакт коже са пламеном, краћи од једне секунде. Поводом питања браниоца да ли може да се изјасни по којим деловима тела оштећење је бензин био разливен, др Дамјањук је навела да не може апсолутно прецизно да се изјасни о томе будући да у медицинској документацији није детаљно био описан распосред свих опекотина које је оштећена задобила. Уколико се има у виду да се транслапатација коже врши на оним деловима тела на којима су биле најтеже опекотине, сматра да су најтеже опекотине код оштећене биле лоциране на раменима, леђима, грудном делу торзоа, десне надлактице и подлактице, леве половине груди и леве надлактице оштећене. Додала је да је прецизније изјашњење практично немогуће наводећи даље да количина бензина, која се задржала на телу оштећене, зависила и од одеће коју је критичном приликом носила.

Адвокат Ненад Џвјетићанин је изнео примедбе на напред наведено изјашњење судског вештака др Ирине Дамјањук обзиром да сматра да је у супротности са правилима струке односно термодинамике. Навео је да пламен даје највећу температуру у свом шпицу односно делу који је црвен тако да сматра да је тело оштећено морало да буде "заливено" бензином драстично испод кукова да би настале повреде које је вештак описала. С обзиром на изнето предложио је да се на те околности саслуша вештак Зоран Ђорђевић, дипл.инг физичкемије.

Из допунског налаза и мишљења судског вештака др Ирине Дамјањук од 27.10.2017. године, утврђено је да је оштећена [REDACTED], како је то већ наведено, задобила повреде-опекотине косматог дела главе, лица, леве половине врата, предње стране грудног коша, леђа, рамена и обе руке (изузев шака), распрострањених на око 45 % површине тела. Узимајући у обзир локализацију, карактеристике и тежину наведених повреда, оштећена је током њиховог задобијања па све до момента када јој је од стране Хитне помоћи ординирана морфинска аналгетска терапија, трпела болове најачег интензитета, у рангу неподношљивих.

Сведок-оштећена [REDACTED], испитана у истражном поступку 20.01.2015. године, изјавила је да је Радан, када се вратила са после, био у видно припитом стању и да је почeo да виче на њу јер је била у друштву са другом из комшијука. Иначе реч је о њеном добром другу који је тог дана био код ње у стану да би нешто попричали. Радан је био много љубоморан и није јој дозвољавао никакве контакте са другим људима тако да је Радан тада из куће изашао бесан иако му је објашњавала да између ње и тог њеног друга ништа не постоји. Увече када се вратила из треће смене, Радан и она су се посвајали око тог догађаја. Радан је почeo да је туче песницама по глави док није пала, након чега је шутирао док је лежала и рекао јој да покупи ствари и да иде из куће, што је она и урадила. Отишла је у стан својих синова. Била је сама у стану и легла је да спава да би након извесног времена дошао Радан и почeo да звони и да лупа по вратима. Отворила му је врата да се комшијук не би пробудио. Радан је ушао у стан са неком кантом у рукама. Био је пијан, вређао је и ударао да би у једном тренутку течност из те канте сипао по њеном доњем делу тренерке након чега је повикала "шта то радиш, јеси ли нормалан?" на шта је Радан рекао "ја ћу да идем у затвор, а ти ћеш да гориш у паклу". Одмах након тога извадио је из цепа упаљач или шибицу, није сигурна, и бацио пламен на њу. Почела је да гори, пламен је букнуо по целом телу. Вриштала је, скакала, запомагала и молила за помоћ, а Радан је само отрао из стана. Изашла је на ходник зграде

где је вриштала и звала у помоћ, била је у шоку, након тог момента се не сећа ко јој је пришао и помогао. На главном претресу од 28.07.2015. године, изјавила је да је када је завршила смену око 22,00 часа дошла кући и да је Радан кренуо да је напада чим је дошла. Радан је био љубоморан, помињао је тог [REDACTED] са којим она ништа није имала. Те вечери је више пута и ударио, а након тога је ставио у ауто комшинице и натерао да оду до [REDACTED]. Када су стигли њих двојица су се побила у ходнику, током чега је она стајала са стране. Све то је трајало неких 5-10 минута и после тога Радан је отишао кући док је она из страха остала још неко време у том ходнику. Након тога решила је да оде до стана свог сина, који се налази у близини, највише два минута пешке од [REDACTED] стана. По њеној процени од њеног доласка у стан до Радановог појављивања није прошло више од пола сата. Радан је лупао на врата стана и у једном тренутку га је пустила да иђе. Зна да је у руци држао канистер али јој ни у једном тренутку није падало на памет шта ће урадити без обзира што је пре тога тукао. Врло брзо након што је ушао и стан, полио ју је бензином, а затим упалио упаљач. Након тога се не сећа већег дела даљег догађања. Зна да је покушала да се угаси водом у купатилу и да је у једном моменту изашла на ходник где јој је чини јој се помогао [REDACTED] комшија са IV спрату. Поводом питања заменика јавног тужиоца, изјавила је да је Радан био пијан када је дошла са посла објашњавајући да је није био много пијан али да је био пијан. Њен супруг воли да попије мада није често био пијан. Није имао обичај да је туче. Када је дошао у стан њеног сина био је лјут, одмах је почeo да је вређа. Није могла да му објасни да то што је он умислио да је она имала са тим човеком, није истина. Навела је да су обоје били љубоморни. Поводом питања браниоца изјавила је да се не сећа да ли је супруг покушао рукама да угаси ватру на њој. Такође, навела је да је са [REDACTED] била у комшијским односима и да је једном био код њих да би поправи нешто око воде тако да су тада попили кафу али није тачно да му је седела у крилу. На главном претресу од 30.01.2017. године, оштећена је остала при датом исказу с тим да је додала да се током трајања кривичног поступка разнела од оптуженог. Одговарајући на питања браниоца објаснила је да је Радан ушао у стан са кантом, пришао јој и почeo да је полива по глави тако да је бензин почeo да јој се слива низ лице и тело. Након тога је упалио упаљач и она је букнула. Сећа се да је вриштала, да је још увек била на ногама и да је отрчала у купатило и покушала водом да угаси пламен али није успела. Сећа се да је након тога у паници и на измаку снаге, истрчала у ходник. Вриштала је и пала на под у ходнику. Даље се не сећа шта се дешавало јер је тада први пут изгубила свест. У неколико наврата је долазила себи и поново губила свест, сећа се да ју је у једном тренутку неко из Хитне помоћи питао "ко вам је то урадио". Тек накнадно је сазнала да су је комшије практично спасиле. Поводом питања браниоца навела је да су јој прво букнуле коса и глава, да је инстиктивно покушала да заштити лице од пламена и да је у року од неколико секунди практично цела горела. Навела је да се не сећа да ју је Радан гасио и да не верује у то јер да је хтео да јој помогне не би је запалио. Поводом исказа који је дала у истрази, који јој је од стране суда предочен у делу у ком је навела "у једном тренутку силао је течност из те канте по мени по доњем делу тренерке ...", оштећена је објаснила да је када је у истрази испитивана и даље у болници у којој је иначе провела пет месеци. Објаснила је да се не сећа свих појединости тог испитивања јер је била прилично конфузна и растројена и да не зна како је ушло у записник то што јој је предочено. Навела је да се сада сећа догађаја и да се добро сећа да је Радан од главе кренуо да је полива бензином. Придружила се кривичном гоњењу против оптуженог и преко свог пуномоћника истакла имовинскоправни захтев у износу од 12.000.000,00 динара, чији основ током поступка није определен.

Сведок [REDACTED], испитан у истражном поступку 06.02.2015. године, изјавио је да се критичне вечери враћао из штетње када је испред зграде видео непознатог човека који је причао са неким преко интерфона. Тада човек, ког раније није виђао, носио је две велике провидне кесе и у једној од њих всчу флашу од отприлике 5 l. Поред тога запазио је да је тај

човек изгледао уредно, коса му је била чиста, био је обријан, сређен, није се осећао на алкохол и нормално му се јавио. Он је отворио врата зграде јер интерфон није радио с тим да је у тренутку када су обојица ушла у зграду сишао и комшија са којим је тај човек разговарао преко интерфона. Комшија и он су лифтом отишли на IV спрат док је тај човек кренуо пешице. Како је од IV до V спрата ишао пешице чуо је да је тај човек више пута звонио на II, мисли да је звонио стану бр. [REDACTED] Неких пар минута након што је ушао у стан, чуо је гласове из ходника "напоље, напоље, напоље", а када је отворио врата од стана осетио је дим у ходнику. Чим је осетио дим вратио се у свој стан јер му као плућном болеснику смета дим. Из стана након тога није излазио, не зна шта се дешавало осим што је касније кроз прозор видео да је Хитна помоћ изнела из зграду "жену која је изгледала као мушкарац". На главном претресу од 28.07.2015. године, сведок је у свему остало при датом исказу.

Сведок [REDACTED] испитан у истражном поступку 06.02.2015. године, изјавио је да му је критичног дана негде око 23,00 часа на интерфон позвонио мушкарац који је рекао "комшија отвори, горе су ми жена и деца". Пошто интерфон није радио односно врата зграде, сишао је да му отвори. Када је исашао у приземље видео је и комшију [REDACTED] са којим се вратио лифтом. Тај мушкарца који му је звонио је пешице кренуо на II спрат. Када је изашао из лифта чуо је прво куцање на врата стана на II спрату које се након тога претворило у лупање тако да је он након трећег таквог ударца изашао на ходник одакле је директно гледао у тај стан. Са њим су на ходник изашли и његова супруга и комшија и комшиница. Убрзо након тога чуло се да су се отворила врата, а потом се чуло женско запомагање. Пар секунди након тога жена која је "горела као букиња" изашла је из тог стана. Комшиница је позвала Хитну помоћ, а он је узео лавор са водом и отишао до ње покушавајући рукама да јој угаси пламен на теменом делу главе који јој је кренуо ка лицу. Бацио је воду преко ње, помогао јој да легне на стомак, а потом рукама покушавао да угаси ватру која је била све већа. Затим је његов комшија са спрата донео лавор са 10 l воде који је цео просуо на њу и извадио јој језик. Она је говорила нешто неразговетно. Када је кренуо ка свом стану видео је да се та жена спустила један спрат ниже и села код лифта. Навео је да је он угасио ватру на њој и да такав призор, који је стварно био ужасан, никада раније није видео иако је био у војсци где се свега нагледао. На главном претресу од 21.09.2017. године, остало при датом исказу и додао да оптуженог зна само извиђења.

Сведок [REDACTED], испитана на главном претресу од 30.05.2017. године, изјавила је да познаје и оптуженог и оштећену јер су комшије тако да би повремено попила кафу са њима или јој нису познати детаљи из њиховог живота и брака. За предметни догађај сазнала је дан касније. Објаснила је да је тог дана позајмила свој аутомобил оптуженом који је био са супругом када му је дала кључеве.

Сведок [REDACTED], испитан на главном претресу од 21.09.2017. године, изјавио је да познаје и оптуженог и оштећену, повремено су се посећивали и виђали али не зна да ли су имали било какве сукобе или тензије у браку. Навео је да станује два улаза даље од лица места у ул. [REDACTED] тако да је по доласку кући виде да се испред зграде бр.3 налази гомила возила, полицијска возила, ватрогасци и Хитна помоћ. Када је пришао згради запањио се када је чуо шта се десило па како му није било јасно зашто се то десило, почeo је да тражи Радана. Отишао је до Радановог стана у ул. [REDACTED], звонио је и лупао на врата али му нико није отварао. Посумњао је да је Радан ипак у стану тако да је некако са друге стране зграде успео да га види кроз прозор на тераси тако да се поново вратио до његових врата, лупао и тражио му да отвори врата што је Радан онда и учинио. Сео је са њим у дневну собу и тада приметио да Радан у рукама држи "голе жице" каблова који су долазили из зида. Помислио је да хоће да се убије тако да га је загрлио и рекао му "ако то

урадиш себи, урадићеш и мени” након чега је Радан бацио тај кабл. Након тога су разговарали неких пола сата. Причали су “о свему и свачему”, “о животу”. Изјавио је даље да не може да се сети свега о чему су причали али се сећа да га је питао зашто је повредио Свјетлану, на шта му је Радан рекао нешто у смислу да га је “издала”, не зна да ли је употребио баш ту реч али то је био његов закључак. Навео је да је Радан имао неко црвенило на десној бутини и да је помислио да су то трагови од тих жица односно струје и да је већ пробао да се убије. Не сећа се да је видео да има повреде на рукама, односно он их није видео, а иначе се нормално служио рукама јер му је сипао ракију. Иначе Радан се осећао на алкохол и са њим је за тих пола сата док полиција није дошла, попио неколико чашица ракије, не сећа се колико, можда су попили по две ракије.

Током кривичног поступка фактички је било неспорно да су оптужени Радан Урошевић и оштећена [REDACTED] у време извршења кривичног дела, били четири године у браку, који је према њиховим сагласним наводима, све време био обележен љубоморним испадима оптуженог, који је оштећеној бранио да има било какве контакте са другим мушкарцима.

Такође, неспорно је било и да је критичне вечери сукоб започео у њиховом стану у ул. [REDACTED] и то управо због љубоморе оптуженог, који је био под утицајем алкохола, обзиром да је оштећена након повратка са после са њим имала сукоб јер је мислио да га она вара са извесним [REDACTED].

Са тим у вези суд је имао у виду да су оптужени и оштећена различито описивали тај сукоб односно оптужени је тај сукоб описао паушално, наводећи само да је по повратку са после оштећена почела да га убеђује да са [REDACTED] нема ништа, док је оштећена била доследна у наводима да је оптужени те вечери поред тога што је вербално напао и вређао, неколико пута и ударио након чега је натерао да заједно оду до [REDACTED] кући, где су се према њиховим сагласним наводима њих двојица побила, што потврђује извештај лекара специјалисте КЦС од 18.01.2015. године и мишљење судског вештака др Ирине Дамјањук, из којих је утврђено да је оптужени имао повреде у виду једне нагњечина коже у левом јагодичном пределу и једне нагњечине у пределу корена носа (праћене лаком болном осетљивошћу и отоком носне пирамиде), које су настале најмање једнократним директним дејством тупуне механичког оруђа тако да су између осталог могле настати и ударцем отвореном шаком или песницом, односно онако како би то произазило из навода оптуженог и оштећене.

При оцени наведене предделиктне ситуације односно сукоба, суд је имао у виду да је оптужени у истрази навео да је са оштећеном имао честе свађе и расправе због “дружења са другим људима, нарочито са [REDACTED] и “да јој је скретао пажњу да се не дружи” с тим да није умeo да објасни шта подразумева под “дружењем”. Са његовим наводима у овом смислу, у битном је кореспондирао исказ оштећене, која је тврдила да јој је оптужени због љубоморе бранио да има контакте са другим људима и да никако није могла да му објасни да су његове сумње неосноване.

Ценчи изнете сагласне наводе о љубомори оптуженог, а имајући при томе у виду да су обое били сагласни да је оптужени критичне вечери био под утицајем алкохола, суд је даље са посебном пажњом ценио налаз и мишљење вештака др Ратка Ковачевића, из ког је утврдио да је оптужени особа са емоционално нестабилном структуром личности, навикнута на употребу алкохола (без развоја токсикоманске зависности), коју између осталог, карактерише и наглашена емоционална лабилност, низак prag на стресове и импултивно реаговање у конфликтним ситуацијама. Личност оптуженог, према мишљењу др Ковачевића, такође

карактерише склоност ка симбиотском везивању, превелика очекивања од других и слаба контрола емоција тако да у конфликтним ситуацијама реагује импулсивно, а такве непримерене реакције, нарочито су могуће у алкохолисаним стањима, када иначе слаби контрола рационалног понашања.

Имајући у виду изнете карактеристике личности оптуженог, које је суд ценио у контексту са сагласним наводима оптуженог и оштећене - да је оптужени био љубоморан и да је критичне вечери био под утицајем алкохола, суд је у погледу сукоба у стану у ул. [REDACTED] прихватио исказ оштећене.

Наиме, суд није био склон да поверије наводима одбране оптуженог да га критичне вечери у стану у ул. [REDACTED] оштећена само убеђивала да нема ништа са [REDACTED], већ је нашао да се догађај одиграо управо онако како је то оштећена описала, односно да ју је оптужени вербално напао, врећао и неколико пута ударио, а након тога натерао да заједно оду до [REDACTED] куће. Суд оцењује да исказ оштећене у овом делу у битном потврђује мишљење вештака др Ковачевића, из ког је јасно да оптужени у конфликтним ситуацијама, а посебно када је алкохолисаном стању, може испољити непримерене реакције, како се најближе речено може окарактерисати његово понашање те вечери пре извршења кривичног дела које му је стављено на терет. Дакле, понашање оптуженог, које је оштећена описала као вербални напад, врећање, а потом и физички настап, по оцени овог суда директна су и логична последица карактеристика личности оптуженог, односно чињенице да оптуженог карактерише склоност ка симбиотском везивању, превелика очекивања од других и слаба контрола емоција, које су услед алкохолисаног стања довеле до импулсивног и непримереног реаговања тј. вербалног и физичког напада на оштећену.

Након предметног сукоба у стану у ул. [REDACTED], а потом и у ходнику зграде у којој је извесни [REDACTED] живео, неспорно је било да је оштећена отишла у стан својих синова у ул. [REDACTED], у ком је у наставку ноћи извршено кривично дело које је оптуженом стављено на терет.

Такође, неспорно је било да су се претходно анализирани сукоб и кривично дело за које се у овом поступку суди, одиграли у року од пола сата, будући да су се о том временском оквиру једнако изјаснили и оптужени и оштећена.

С тим у вези суд је даље ценио да је оптужени у истрази јасно навео да је након сукоба са [REDACTED], негде око 24 часа отишао до бензинске пумпе "Кнез Петрол" где је купио 5 l бензина који је носио у флаши за воду, што у битном потврђује садржај рачуна "Кнез Петрол" пумпе у Батајници од 17.01.2015. године, из ког је утврђено да је у 23,57 часа купљено 5,750 l горива "Euro BMB 95" али и извештај о форензичком прегледу лица места уз припадајућу фотодокументација, из којих је утврђено да је на поду дневне собе у стану [REDACTED] у ул. [REDACTED], затечена провидна ПВЦ боца са натписом "Роса" са ручком, без затварача, запремине 6 l.

Након куповине практично 6 l бензина, оптужени је са бензинске пумпе отишао до стана у ул. [REDACTED] објашњавајући да је хтео само да "поприча" са оштећеном односно да бензин није купио да би извршио кривично дело већ само из разлога јер је његов ауто остао без горива, што суд није прихватио.

Наиме, оптужени се током поступка контрадикторно изјашњавао о томе коме је наводно позајмио свој ауто, који је потом остао без горива (да ли извесном "пријатељу" који му је сам вратио ауто, како је то навео у истрази или колегиници, извесној [REDACTED] која му није вратила ауто већ га је он шлепао са колегом чијег имена и презимена се не сећа, како је то навео на претресу од 29.03.2016. године), што је његову одбрану чинило неубедљивом посебно уколико се има у виду да суду није пружао ни један разлог за измену своје одбране на наведену околност. Поред тога, његову одбрану у овом делу додатно је компромитовала и чињеница да на главном претресу није умео да објасни како му је након сукоба који је имао са оштећеном, критичне ноћи уопште пало на памет да иде да купује бензин.

Такође, његову одбрану на наведену околност поред изнете контрадикторности и немогућности да пружи објашњење за своје поступке, компромитовало је и његово поступање по доласку на адресу стана у који се оштећена склонила критичне ноћи односно начин на који је ушао у зграду. Наиме, да је оптужени заиста хтео само да поприча са оштећеном онда би логично било да је њој звонио на интерфон и од ње тражио да му отвори врата зграде, што он није учинио већ је звонио комшији [REDACTED], који у исказу наводи да му је оптужени, ког није познавао, преко интерфона рекао "комшија отвори, горе су ми жена и деца". Обзиром да интерфон није радио, сведок [REDACTED] је изашао из стана да би сишао и отворио улазна врата зграде, међутим за то време оптужени је у зграду већ ушао са сведоком [REDACTED] који се враћао из шетње и пустио оптуженог да уђе у зграду заједно са њим.

Након тога оптужени одлази до стана бр. [REDACTED] на [REDACTED] спрату, у ком је била оштећена, у који га оштећена пушта да уђе међутим, његов улазак у стан није се одиграо онако како је он то описао у овом поступку. Наиме, оптужени је навео да му је оштећена отворила чим је позвонио, док је она тврдила да је оптужени прво звонио, а потом почeo да лупа на врата, што је потврдио и сведок [REDACTED] који је ударење на врата чуо у свом стану на [REDACTED] спрату, па је с тога суд у овом делу прихватио као доказан исказ оштећене, која је објаснила да је оптуженог пустила да уђе у стан "да се комшије не би пробудиле".

Реакција оштећене, која оптуженог пушта да уђе у стан иако је само пола сата раније вређао и неколико пута ударио, говори о типичном понашању жртве насиља где она као жртва ни не покушава да затражи адекватну заштиту и помоћ од било кога па ни полиције, већ превагу односи безразложни осећај срамоте од реакције окoline тако да га и након претходног насиљног понашања, нажалост пушта да уђе у стан "да се комшије не би пробудиле".

Са друге стране, претходно понашање оптуженог, временски оквир у ком се дешава први сукоб, а потом и извршење дела, односно чињеница да одмах након сукоба са оштећеном, под утицајем алкохола одлази да купи бензин, а затим одлази у зграду и стан у који се оштећена склонила, где улази тако што се фактички представља као неко коме је у згради породица, односно на начин који не буди сумњу у његове намере, по оцени овог суда несумњиво упућују на закључак да је оптужени био свестан свих својих радњи и да је њихово извршење хтео, односно да је у стан у ул. [REDACTED] управо и отишао да би извршио кривично дело које му је у овом поступку стављено на терет.

У прилог наведеног закључка говори и чињеница да је оптужени по уласку у стан, оштећену практично одмах полио бензином и запалио упаљачем, услед чега је оштећена задобила бројне и опсежне повреде у виду опекотина мешовитог типа, претежно дубоког IIb и III степена, које су у време напоштења представљале тешку телесну повреду опасну по живот с тим да је њена смрт спречена благовременом медицинском интервенцијом с тим да је пре

интервенције ватру на њеном телу успео да угаси сведок [REDACTED], који је навео да је оштећена запомагала и "горела као букиња", да је једна од комшињица позвала Хитну помоћ, а да је он у ходнику зграду покушавао да угаси ватру која је буктала по њеном телу, и то тако што ју је гасио рукама и поливао водом.

Ценећи бројност и опсежност опекотина које је оштећена задобила, количину неискоришћеног бензина која је затечена на лицу места након извршења дела (око 2 l од купљених 5,75 l), опште познату чињеницу да је бензин лако запаљива течност и опис сведока [REDACTED] да је оштећена "горела као букиња", да тако ужасан призор никада у животу није видео, да је ватру успео да угаси тек када након што јој је помогао да легне на под ходника и то тек када је по други пут полио великим количином воде, суд је нашао да се не могу прихватити наводи одбране оптуженог из истраге да је по оштећеној пролио мало бензина нити његови наводи да не зна како му се упаљач потом нашао у руци. Поред тога суд налази да се не могу прихватити ни наводи завршне речи брачноса - да је оштећена била та која је изјавила да је оптужени "мајо полио бензином" обзиром да се о томе на такав начин изјаснио оптужени.

Такође, суд оцењује да не стоје и да су потпуно неосновани и сви остали наводи завршне речи брачноса оптуженог.

Наиме, не стоје наводи завршне речи брачноса да је оптужени критичном приликом био неурачуњив обзиром да је из налаза и мишљења др Ратка Ковачевића, на које одбрана није имала примедби и које је суд у потпуности прихватио, несумњиво утврђено да је оптужени био у стању урачуњивости, која је била смањена или не битно па с тога суд није прихватио ни наводе брачноса да је у конкретном случају реч о скривљеној неурачуњивости. Даље, не могу се прихватити ни наводи да је оптужени кривично дело извршио у стању "раздражености" будући да о афективном реаговању оптуженог у том смислу, не говори ни један од доказа, а посебно не на начин да се може радити о јакој раздражености у коју је оптужени доведен без своје кривице нападом, злостављањем ули тешким вређањем од стране оштећене.

Надаље потпуно су неосновани и наводи завршне речи који имплицирају да је у конкретном случају оптужени добровољно одустао од извршења кривичног дела обзиром да код поливања тела оштећене бензином и његовог паљења, јасно да је радња извршења довршена у вези са чим треба имати у виду да се из резултата спроведеног доказног поступка несумњиво утврђује да је у конкретном случају смртни исход оштећене спречен њеним правовременим, интензивним и исцрпним лечењем, односно радњама које ни на један начин не могу бити доведене у релацију са понашањем и радњама оптуженог након предузимања радње извршења.

С тим у вези суд даље оцењује да оптужени у конкретном случају није покушао да на било који начин помогне оштећеној па с тога није прихватио наводе завршне речи брачноса и одбрану оптуженог - да је покушавао да угаси ватру која је захватила практично цело њено тело и да су повреде које су констатоване на његовим рукама настале на тај начин.

Наиме, након довођења у међусобну везу тежине повреда односно опекотина које је оштећена критичном приликом задобила (о чему поред мишљења судског вештака др Дамјањук, посредно говоре и фотографије са лица места о дејству ватре на просторије и намештај у стану), са локализацијом и степеном опекотина на шакама оптуженог (надланена страна шака) те чињеницом да оптужени у конкретном случају ни са лица места ни накнадно

- није позвао ни Хитну помоћ ни ватрогасце и/или полицију, суд је нашао да су опекотине на шакама оптуженог настале приликом поливања тела оштећене бензином и њеног паљења односно током извршења дела, а не услед покушаја да угаси ватру коју је сам изазвао.

Дакле, чињеница да су опекотине на шакама оптуженог по тежини биле доста блаже у односу на опекотине које је оштећена задобила, чињеница да су исте биле малобројне и лоциране на надланеним странама шака, а не на длановима где је логично очекивати да буду лоциране због инстиктивне реакције човека да када покушава да угаси пламен притиска односно користи дланове шака, те чињеница да оптужени након што је запалио тело оштећене, бежи са лица места (уз разбијање стакла на улазним вратима зграде, без звања надлежних органа ради указивања помоћи оштећеној), по оцени овог суда јасно упућују на закључак да су повреде тј.опекотине његових шака (и то њихових надланених страна) настале током извршења кривичног дела, те је с тога прихватио мишљење др Дамјањук у ком је, између остalog, наведено да су опекотине на шакама оптуженог настале приликом просипања бензина и паљења упалача, када се мања количина бензина пролила и на његове шаке.

Налаз и мишљење сталног судског вештака др Ирине Дамјањук, специјалисте судске медицине, као и њено изјашњење са главног претреса и наводе допунског налаза и мишљења, суд је прихватио и у преосталим деловима, оцењујући да су исти дати објективно, непристрасно, стручно, јасно и аргументовано, те је поред напред наведеног, несумњиво утврдио и да је оштећена [REDACTED], задобила бројне и опсежне повреде – опекотине мешовитог типа, претежно дубоког IIb и III степена и то: косматог дела главе, лица, леве половине врата, предње стране грудног коша, леђа, рамена и обе руке (изузев шака) – најтеже на горњем делу грудног коша, на раменима и надлактицама, распрострањених на око 45 % површине тела, које су у директној узрочној вези са радњама које је предузео оптужени односно директним дејством пламена са запаљене одеће на коју је оптужени претходно просую бензин, а онда га и запалио.

Повреде које је критичном приликом задобила оштећена [REDACTED], у моменту наношења, представљале су тешку телесну повреду опасну по живот, а смртни исход је отклоњен правовременим, интензивним и исцрпним лечењем оштећене, што је дакле једини разлог због ког је кривично дело остало у покушају, те с тога суд није прихватио ни један од навода одбране који је имплицирао добровољни одустанак и спречавање последице од стране оптуженог, налазећи да је одбрана оптуженог била исконструсана са циљем да оптужени ублажи своју одговорност за кривично дело које му је стављено на терет.

Са истим циљем одбрана оптуженог била је исконструсана и у преосталом делу и то посебно у делу у ком је оптужени контрадикторно, неубедљиво и нелогично покушавао да објасни разлог куповине бензина и одлазак на лице места.

Конечно суд није прихватио ни одбрану оптуженог из које би произлазило да је бензин “мало бацио на доњи део тренерке” оштећене обзиром да његову одбрану у овом делу побија налаз и мишљење судског вештака др Ирине Дамјањук.

Наиме, локализација опекотина које је оштећена задобила, по налажењу овог суда јасно упућује на закључак да се не може прихватити одбрана оптуженог да је бензин просую по доњем делу тренерке оштећене обзиром да на телу оштећене није било опекотина на деловима тела испод појаса где би их нужно било да је оптужени бензин полио по њеном доњем делу тренерке. Дакле, како су опекотине које је оштећена задобила биле лоциране по косматом делу главе, лицу, левој половини врата, предњој страни грудног коша, леђима,

раменима и обе руке (изузев шака) као и на раменима и надлактицама, то је суд прихватио исказ оштећене са главног претреса на ком је навела да је оптужени бензином полио преко главе, уваживши при томе као животно логично, њено објашњење да је била конфузна и још увек растројена када је у истрази (где је испитивана током боравка у болници) изјавила да је бензионом полио по доњем делу тренерке.

У контексту свега изнетог у претходном ставу, суд је у потпуности прихватио исказ оштећене [REDACTED] са главног претреса, оценивши да је јасан, прецизан и у погледу одлучних чињеница потврђен материјалним доказима (локализацијама опектоина на телу) као и стручним мишљењима вештака медицинске струке. Изводећи овакав закључак суд је нашао да је исказ који је оштећена дала у истражном поступку и то у делу у ком је навела да ју је оптужени полио бензином по доњем делу тренерке, логична последица тешке животне и личне ситуације у којој се налазила у време давања исказа, када је још увек била на болничком лечењу. У том смислу јасно је да оштећена, која је претходно преживала тако страшан догађај од ког се у тренутку сведочења није ни физички нити психички потпuno опоравила, не може очекивати да до детаља опише сваку појединост свог повређивања и самог догађаја, из ког разлога је њено објашњење са главног претреса о разлозима одступања од исказу из истраге у наведеном делу, оцењен као логичан и за суд прихватљив.

Имајући у виду све напред изнето, суд је оценио да је одбрана оптуженог Урошевића била контрадикторна, неубедљива, нелогична и супротна осталим изведеним доказима, којима се поткрепљују наводи оптужнице, те с тога исту није прихватио ни у једном делу и оценио да је оптужени након претходне свађе са оштећеном, бензин управо купио да би извршио кривично дело из чл.114 ст.1 тач.1 КЗ.

При заузимању наведеног става, суд је имао у виду да је на предлог одбране у својству сведока испитана [REDACTED], која је навела да је оптуженом критичног дана позајмила свој ауто али је оценио да наведена околност није од утицаја на извођење другачијег закључка о одбрани оптуженог о разлозима куповине бензина који су били неубедљиви, контрадикторни и животно нелогични. На заузимање другачијег става о одбрани оптуженог и његовој одговорности без утицаја су били и наводи сведока [REDACTED], који је испитан на предлог одбране на главном претресу од 21.09.2017. године, а који је навео да је након извршења кривичног дела затекао оптуженог како покушава себи да одузме живот. Наиме, оптужени је тек на главном претресу од 29.03.2016. године, навео да је након извршења дела, покушао себи да одузме живот, што је суд оценио као недоследност његове одбране обзиром да оптужени то није поменуо ни у истрази ни на главном претресу од 29.07.2015. године нити је суду покушао да објасни разлог због ког то није учинио, па је с тога суд оценио да су наводи сведока одбране [REDACTED], као и одбрана оптуженог у овом делу срачунато дати да би оптужени покушао да умањи своју одговорност.

Дакле, супротно наводима одбране оптуженог и завршне речи његовог браниоца, суд је на основу резултата доказног поступка, оценио да се у радњама оптуженог Радана Урошевића стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела тешко убиство у покушају из чл.114 ст.1 тач.1 КЗ у вези чл.30 КЗ.

Приликом заузимања наведеног закључка суд је ценио све релевантне околности конкретног случаја и то да је оптужени Радан Урошевић након сукоба који је претходно те вечери имао са оштећеном, отишао на безинску пумпу где је купио практично 6 l бензина, са којим је отишао до стана у који се оштећена склонила од њега након сукоба који су претходно имали, а где је иако је успут имао времена да се смири и трезвено размисли о свом понашању, практично

одмах по њој полио бензин и запалио га, након чега је побегао са лица места не покушавајући да јој помогне на било који начин, што по оцени суда говори о његовој безосећајности и решености да своју тадашњу супругу лиши живота. Даље, суд је при оцени радњи оптуженог посебан значај дао употребљеном средству извршења односно чињеници да је оптужени употребио бензин, за који је оштећење познато да је лако запаљива течност, а с тим у вези и чињеници да је оптуженом бити познато да се тако запаљени пламен брзо шири и да његово дејство и ширење изазива неиздржive болове, које је у конкретном случају несумњиво трпела оштећена и то све док јој од стране Хитне помоћи није ординарирана морфинска аналгетска терапија. Такође, у вези са изнетим суд је нашао да је оптужени као одрасла и зрела особа, знао да опектине као врста термичких повреда и њихово стварање дејством пламена, код сваког лица па и оштећене, изазива болове и патње највишег интензитета, те да је управо због тога изабрао и употребио бензин као средство извршења, обзиром да је несумњиво хтео да оштећену лиши живота и да јој истовремено нанесе велике патње и болове.

Дакле, механизам наношења повреда односно чињеница да су оштећеној ██████████, повреде нанете дејством суве топлоте високе температуре, односно директним дејством пламена са запаљене одеће, на коју је оптужени излио бензин који је запалио, бројност и опсежност повреда односно опекотина, које је оштећена на тај начин задобила и интензитета болова које је трпела, а које је судски вештак др Ирина Дамјањук определила као болове најјачег интензитета, у рангу неподношљивих, посматрани у контексту са претходно цењеном безосећајношћу, коју је оптужени испољио, по оцени овог суда доказују да је воља оптуженог била усмерена на то да своју тадашњу супругу лиши живота наношењем непотребно великих патњи и болова и да се с тога у његовим у радњама стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела тешко убиство у покушају из чл.114 ст.1 тач.1 КЗ у вези чл.30 КЗ.

С обзиром на наведено суд је оценио да не стоје наводи завршне речи браниоца оптуженог да у конкретном случају критични догађај правно може бити квалификован једино као кривично дело тешке телесне повреде из чл.121 ст.2 КЗ. Ово с тога што је суд несумњиво утврдио да је последица кривичног дела, односно смрт ██████████, несумњиво била обухваћена умишљајем оптуженог, па из тог разлога у конкретном случају и нема места квалификацији из чл.121 ст.2 КЗ.

Наime, да би постојало кривично дело на које се бранилац позивао, потребно је да је учинилац поступао са умишљајем у односу на тешку телесну повреду, а у односу на смрт из нехата, што у конкретном није случај јер све претходно наведено несумњиво упућује на закључак да је оптужени исказао хтење последице из чл.114 ст.1 тач.1 КЗ, која у конкретном случају није наступила само због тога што је оштећеној благовремено указана медицинска помоћ. Дакле, да је оптужени хтео своју супругу само телесно да повреди то је могао да учини примера ради само ударцем, па с тога механизам настанка повреда које је нанео оштећеној и његов бег са лица места након тога, јасно указују да је умишљај оптуженог био усмерен на то да је лиши живота, а не да је телесно повреди.

Суд је прецизирао чињеничне наводе диспозитива оптужнице, не дијрајући тиме у њен идентитет, обзиром да је у изреку пресуде унео чињенично стање које је несумњиво утврђено током доказног поступка те је тако прецизније одредио време извршења кривичног дела, језички и хронолошки описао предузете радње и последице дела.

Ценећи кривицу оптуженог у складу са одредбама чл.22 и чл.25 КЗ, суд је имајући у виду налаз и мишљење судског вештака др Ратка Ковачевића, утврдио да је услед једноставне

алкохолне опијености, урачунљивост оптуженог у време извршења кривичног дела била смањена или не битно, што јасно говори да је оптужени био свестан радњи коју је предузео критичном приликом, да је њихово извршење и хтео, обзиром да му је урачунљивост била само умањена, те да му је било познато да је лишавање живота другог лица строго законом забрањено и кажњиво. Дакле, суд је нашао да је оптужени био свестан да је да поливањем тела бензином и његовим паљењем може проузроковати смрт друге особе односно своје тадашње супруге, што је оптужени и хтео, као што је управо употребом таквог средства извршења хтео да оштећеној нанесе што веће патње и болове, а што његов умишљај у односу на кривично дело које му је стављено на терет, опредељује као директан. На претходно изнет закључак несумњиво упућује и реченица коју је оптужени изговорио док је вршио дело, односно његови наводи упућени оштећеној "ја ћу отићи у затвор, а ти ћеш горети у паклу", на шта је у свом исказу указала оштећена.

Будући да није било околности које би искључивале кривицу оптуженог, Радан Урошевић оглашен је кривим за извршење кривичног дела тешко убиство у покушају из чл.114 ст.1 тач.1 КЗ у вези чл.30 КЗ.

Приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције коју треба применити према оптуженом суд је у складу са одредбом чл.54 КЗ ценио све околности које могу бити од утицаја, па је као олакшавајуће околности оптуженом Урошевићу узео у обзир његову ранију неосуђиваност и чињеницу да је кривично дело извршио у стању урачунљивости која је била смањена или не битно. Као отежавајуће околности суд је ценио побуде због којих је оптужени извршио кривично дело односно чињеницу да је предметно кривично дело извршио због љубоморе као и чињеницу да је приликом вршења дела показао упорност и решеност да дело изврши обзиром да оптуженог у вршењу дела није спречило ни то што се оштећена након претходног вербалног и физичког сукоба, склонила од њега на другу удаљену локацију тј.у други стан. Ценећи све изнете околности и дајући им адекватан значај, суд је применом одредбе чл.45 КЗ оптуженом изрекао казну затвора у трајању од 10 (десет) година, одређујући у складу са одредбом чл.63 КЗ да ће му се у изречену казну затвора, урачунати време које је провео у притвору и то почев од 18.01.2015. године, када је лишен слободе, па до његовог упућивања у завод за извршење кривичних санкција. Суд сматра да је изречена казна затвора, у потпуности сразмерна свим отежавајућим и олакшавајућим околностима, степену кривице оптуженог и околностима под којима је предметно кривично дело извршено, оцењујући да се овако одмереном казном у довољној мери изражава и друштвена осуда за предметно кривично дело. Следствено наведеном, суд сматра да ће изречена казна утицати на оптуженог на жељени начин и да ће с тога бити остварена како општа сврха изрицања кривичних санкција тако и сврха кажњавања, а све у складу са одредбама чл.4 и чл.42 КЗ.

Обзиром да подаци кривичног поступка у конкретном случају нису могли пружити поуздан основ ни за потпуно нити за делимично пресуђење имовинско-правног захтева оштећене [REDACTED] који није определен у погледу основа, то је суд оштећену у складу са одредбом чл.258 ст.4 ЗКП, упутио да имовинско-правни захтев оствари у парничном поступку.

При доношењу одлуке о трошковима кривичног поступка, суд је имао у виду да оптужени не поседује непокретну имовину, што стављено у контекст са дужином затворске казне које му је изречена, дужином трајања притвора од 18.01.2015. године и чињеницом да му је притвор по пресуђењу продужен, по налажењу овог суда указује да би обавезивањем на плаћање трошкова кривичног поступка, па макар то били и делимични трошкови, била доведена у питање његова егзистенција оптуженог, из ког разлога је у складу са одредбом чл.264 ст.4

ЗКП оптужени у целости ослобођен обавезе да накнади трошкове кривичног поступка.
Из напред наведених разлога одлучено је као у изреци.

Записничар

Јелена Радовановић

Председник већа- судија
Зоран Ђорђевић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове пресуде дозвољена
је жалба Апелационом суду у
Београду у року од 15 дана од
пријема писменог преписа исте,
а преко овога суда.